

med Sundhedsstyrelsen derom. Det er rigtigt nok, at den Omstændighed kan tale noget imod Bestemmelsen, at denne noget modvirker Indlæggelsen paa Sanatorier, men det passer dog ikke ganske, thi det er kun i Tilfælde af Pladsmangel, at Bestemmelsen overhovedet kommer til at virke. Altsaa, kan Patienten optages paa et Sanatorium eller Hospital, saa indtræder denne Virkning ikke. Der kan derfor i Virkeligheden ikke paa dette Punkt blive nogen Modstrid med de Interesser, som Samfundet har i, at Patienten anbringes paa en statsanerkendt Anstalt.

Det kunde man derimod snarere sige om Bestemmelsen i § 11, som jeg derfor ogsaa har næret nogen Betænkelighed ved. Jeg havde egentlig ment, at denne Bestemmelse muligen kunde undgaas ved den Affattelse, som Loven om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulosen har faaet i sin § 5. Det, der indføres i denne Lovs § 11, er, at der kan gives Statsanerkendelse med Adgang til Statsbidrag til visse Foreninger, der have til Formaal at hjælpe tuberkuløse, der ere i Hjemmet, saaledes at Statsbidraget kan stige indtil $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, naar de private give mindst $\frac{1}{3}$ og Kommunen mindst $\frac{1}{3}$. Jeg mente, som sagt, at der ikke var nogen absolut Nødvendighed for en saadan Bestemmelse, idet Formaalet formentlig kunde være naaet paa anden Maade, nemlig gennem § 5 i Bekæmpelsesloven, der nu er redigeret saaledes: „Udgifter ved syges Indlæggelse og Kur paa Sygehus eller ved andre Foranstaltninger i Henhold til nærværende Paragraf affholdes af det offentlige“. Tanken er altsaa den, at naar der er en ganske særlig Fare for Overførelse af Smitte, kunne alle de Foranstaltninger, der omhandles i nærværende Lovs § 11, affholdes med Regres til det offentlige i Henhold til denne Lov. Men det, der gør Forskellen paa § 11, som den er bleven vedtaget i Folketinget, og § 5 i det andet Lovforslag, er, at her gives Anerkendelse og Statsbidrag til bestemte Foreninger. Det mente man i Folketinget var en Fordel, og jeg kan ogsaa godt se, at det har sine Fordele. Man maa ikke vente, at Justitsministeriet skal kunne overkomme at have nogen egentlig effektiv Indsigt med de paagældende Foreningers Anvendelse af Pengene; man maa stole paa, at Kontrollen kan ligge hos de stedlige Autoriteter, hos Byraadene, de Mænd, som lede den paagældende Forening, og eventuelt hos de Embedslæger, som findes i vedkommende By. Man maa ogsaa aner-

kende, at det private Initiativ her skal træde til, hvorved det hele skulde blive billigere baade for Stat og Kommune, end hvis Udgifterne affholdes i Henhold til Loven om Tuberkuløses Bekæmpelse § 5, altsaa ikke blev en egentlig Udgift for Statskassen, men tværtimod en Indtægt. Et æret Medlem — det var vist det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Ravn), eller var det det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) — spurgte, hvor mange af den Slags Foreninger der er Tale om. Der er i Øjeblikket vist kun een, og saa vidt jeg ved er det i Slagelse, den findes.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) omtalte forskellige Forslag, der ere blevene stillede fra Socialdemokraternes Side i Folketinget, men som ikke bleve vedtagne der. Om disse Forslag kan jeg sige, at de vare af en saa vidtrækkende økonomisk Betydning, at jeg kan forstaa, at det havde sine store Betænkeligheder at gaa med til dem. Det gælder for Resten ikke mindst om de Ændringsforslag, der bleve stillede til det andet Lovforslag, om end det ogsaa gælder de Ændringsforslag, der vare stillede til dette.

Sonne: Den højtærede Justitsminister bemærkede, at Kommissionen i Betænkningen af 1902 havde hævdet det rigtige i at begrænse de Lovforanstaltninger, der skulde træffes, til at angaa Tilfælde af Tuberkulose i Lunge og Strubehovedet. Men nu staar der i Motiverne til det næste Lovforslag: Ligeledes foreslaas det at slette Begrænsningen til Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved og udvide Regelen til de øvrige smittefarlige Former. Det forekommer mig, at dette røber en i de mellem-liggende Aar indvunden Erfaring for, at der ogsaa er Anledning til at træffe Foranstaltninger overfor disse andre smittefarlige Former. Ganske vist henpegede den højtærede Justitsminister paa, at § 5 i det Lovforslag, vi straks komme til, aabner Adgang til overfor saadanne Tilfælde, hvor Smittefaren er betydelig, at træffe Foranstaltninger derimod. Jeg føler mig imidlertid ikke fuldt betrygget derved; det forekommer mig, at Patienter med disse Tilfælde dog ingenlunde vinde den Sidestilling med Patienter med de andre Tilfælde af Tuberkulose, som jeg finder, de burde opnaa. Men derimod fremførte den højtærede Justitsminister en anden Bemærkning, som beroliger mig i noget højere Grad, idet den højtærede Minister sagde, at i Praksis gaar det, om jeg forstod den højtærede Minister rigtigt, ikke